

Development of the “r” pronunciation skill training Exercise for Thai language students at Roi Et Rajabhat University

Anantasak Phonkaewkate^{1*}

¹ Roi-Et Rajabhat University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: anantasak01@gmail.com

ABSTRACT

This research article aimed to: (1) develop pronunciation skill training exercises for the Thai consonant “r” for Thai language students with an efficiency criterion of 80/80; (2) examine the learning achievement of Thai language students using the “r” pronunciation skill training exercises by comparing their pre-test and post-test results; and (3) study the learning management competencies of Thai language students through the use of the “r” pronunciation skill training exercises in instructional management within educational institutions. This study employed a Research and Development (R&D) approach and incorporated a quasi-experimental research design. The sample consisted of 16 first-year Thai language students enrolled in the second semester of the 2024 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments included five sets of “r” pronunciation skill training exercises, one achievement test on “r” pronunciation, and five lesson plans on the art of “r” pronunciation, each lasting two hours. The statistics used for data analysis were mean and standard deviation. The results revealed that: (1) the “r” pronunciation skill training exercises for Thai language students achieved a process efficiency of 86.70 and an outcome efficiency of 96.25 ($E1/E2 = 86.70/96.25$), which met the established criterion; (2) a comparison of students’ “r” pronunciation skills before and after using the training exercises indicated that the mean post-test score was significantly higher than the mean pre-test score at the .05 level of statistical significance ($\text{Sig.} = .000 < .05$); and (3) overall, the students demonstrated learning management competency at a very high level.

Keywords: Skill Training Development, “R” Pronunciation Test, “R” Pronunciation, Learning Achievement, Thai Language Students

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

อนันตศักดิ์ พลแก้วเกษ^{1*}

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: anantasak01@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงพัฒนา (Research and Development: R&D) และมีลักษณะของการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ด้วย กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2567/2 ที่ได้จากการเลือกกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” จำนวน 5 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียง “ร” จำนวน 1 ชุด และแผนการจัดการเรียนรู้ศิลปะการอ่านออกเสียง “ร” จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 86.70 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 96.25 ($E1/E2 = 86.70/96.25$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านออกเสียง “ร” หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\text{Sig.} = .000 < .05$) 3) ภาพรวมนักศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาแบบฝึกทักษะ, แบบทดสอบอ่านออกเสียง “ร”, การอ่านออกเสียง “ร” ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, นักศึกษาภาษาไทย

© 2026 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

การอ่านเป็นการแสวงหาความรู้อีกทางหนึ่งที่สำคัญ หรือเป็นการสื่อสารกับตัวเองและผู้อื่นเมื่ออ่านออกเสียง ฉะนั้น การอ่านจึงเป็นปัจจัยหลักในการศึกษา ผู้อ่านจะต้องอ่านให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไทย เพราะเกี่ยวข้องกับ การใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์ ดังที่ ฐปะนิย นาคทรพร (2545) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของผู้ใส่ใจศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือให้ผู้อ่านได้มาซึ่งความรู้แล้ว ยังช่วยให้จิตใจมีความสุข และมีความเพลิดเพลินอีกด้วย บุคคลที่มีชีวิตผ่านพ้นวัยเรียนในโรงเรียนไปแล้ว ถ้ามีนิสัยรักการอ่านหนังสือก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ทันสมัยไม่ล้าหลัง

นอกจากการอ่านในชีวิตประจำวันแล้ว การอ่านออกเสียงก็มีความสำคัญอีกทักษะหนึ่ง เทคนิคหนึ่งที่ได้รับการสนใจในด้านการพัฒนาทักษะการอ่าน คือ การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนเปล่งเสียงข้อความที่อ่านออกมา เทคนิคนี้ไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร แต่ยังช่วยพัฒนาการรับรู้โครงสร้างประโยค และความหมายของข้อความ นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนว่าการอ่านออกเสียงสามารถช่วยเพิ่มสมาธิและความสามารถในการจดจำเนื้อหา ซึ่งอาจนำไปสู่การพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนี้ นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่าน

ออกเสียงมีระดับความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ใช้วิธีการอ่านเงียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะเดียวกัน ณรงค์ ทะมา (2563) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนได้จดจำเนื้อหาดีขึ้น มีสมาธิเพิ่มขึ้น และผู้เรียนยังจับใจความของบทอ่านมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าการอ่านออกเสียงเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการพัฒนาความเข้าใจการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา ดังนั้น ควรส่งเสริมให้ใช้เทคนิคนี้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนทุกระดับ

การอ่านออกเสียงเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะ “ร” ซึ่งเป็นเสียงที่มีลักษณะพิเศษและแตกต่างจากพยัญชนะตัวอื่น ๆ ในภาษาไทย นักศึกษาภาษาไทยหลายคนมักพบปัญหา การออกเสียง “ร” ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาภาษาไทยที่เรียนในระดับเริ่มต้นหรือผู้ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ความผิดพลาดในการออกเสียงพยัญชนะ “ร” อาจส่งผลกระทบต่อความเข้าใจในการสื่อสาร รวมถึงการพัฒนา ในด้านการพูด การฟัง และการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาไทย สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) กล่าวว่า การอ่านออกเสียง “ร” ในภาษาไทยเป็นเรื่องสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ เนื่องจาก “ร” เป็นพยัญชนะที่มีลักษณะเฉพาะ และมีผลโดยตรงต่อความหมายของคำ ฉะนั้นถ้าออกเสียงผิดจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจคำผิดไปหรือสื่อความหมายไปในทางที่ผิดได้ ดังนั้น การออกเสียง “ร” อย่างถูกต้องจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด และการพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาไทย ดังนี้ 1) การสื่อสารที่ชัดเจน การออกเสียง “ร” ให้ถูกต้องจะทำให้การสื่อสารได้ชัดเจนและเข้าใจง่ายในทุกบริบท การออกเสียง “ร” แบบสั่น (trill) ช่วยให้คำที่มี “ร” เป็นส่วนประกอบมีความหมายที่ถูกต้องและเป็นธรรมชาติ ส่วนการฝึกออกเสียง “ร” ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในการสื่อสารต่อการดำเนินชีวิต และ 2) ความสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด การออกเสียง “ร” ชัดเจนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างมั่นใจและถูกต้อง โดยเฉพาะการสื่อสารที่ต้องใช้คำที่มี “ร” เช่น ในคำว่า “ราชรถ”, “รักษา”, หรือ “รถจนาร” การออกเสียง “ร” อย่างถูกต้องยังช่วยให้การพูดฟังดูไพเราะและเข้าใจตรงความหมาย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการฝึกการพูดให้มีความคล่องแคล่วชัดเจนและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไทย

ผู้วิจัยได้สืบค้นข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต พบว่า สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดเป็นสถาบันการศึกษา ที่มีนักศึกษาเข้ามาศึกษาหลากหลายพื้นที่และชาติพันธุ์ จึงพบปัญหาการออกเสียง “ร” ที่ผิดพลาด พบได้จากการจัดการเรียนรู้รายวิชาการจัดการเรียนรู้ศิลปะการอ่านออกเสียงของนักศึกษา ถึงแม้จะเป็นนักศึกษาส่วนน้อย แต่ผู้สอนถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ จึงได้จัดทำชุดแบบฝึกการออกเสียง “ร” ขึ้น เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาของผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการออกเสียง “ร” ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักไวยากรณ์ไทย ฉะนั้น การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” จึงมีความสำคัญในการช่วยให้นักศึกษาสามารถออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธีอย่างมั่นใจ การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพจะช่วยเพิ่มทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาภาษาไทยดังกล่าว และทำให้การสื่อสารในชีวิตประจำวันมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การสร้างแบบฝึกเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งผู้สอนสามารถสร้างขึ้นเฉพาะกิจ เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างทันเหตุการณ์ ดังที่วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีความสำคัญเพราะเป็นวิธีการสอนที่เพิ่มความสุขสนุกสนานให้กับผู้เรียนอีกวิธีหนึ่ง กล่าวคือ การให้ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดมากขึ้นเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ได้ดีขึ้น เพราะการทำแบบฝึกจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนความรู้ความสามารถและความเข้าใจในบทเรียนที่ตนได้ศึกษามาอย่างรอบครอบ

ปัญหาการออกเสียงไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี เป็นปัญหาหนึ่งที่สามารถใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ ดังที่ฟิรดาวัส เจ๊ะอาแว และซาฮิฏีน นิติภาค (2568) กล่าวว่า การใช้แบบฝึกเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เกิดผลลัพธ์ในการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น การฝึกผู้เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะเป็นการจัดบริบทเพื่อให้ผู้เรียนฝึกเปลี่ยนพฤติกรรม กล่าวคือ เป็นการทดลองความสามารถในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกด้วย เช่น ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ประโยชน์ของแบบฝึก หลักการแบบฝึกนำไปใช้ เป็นต้น

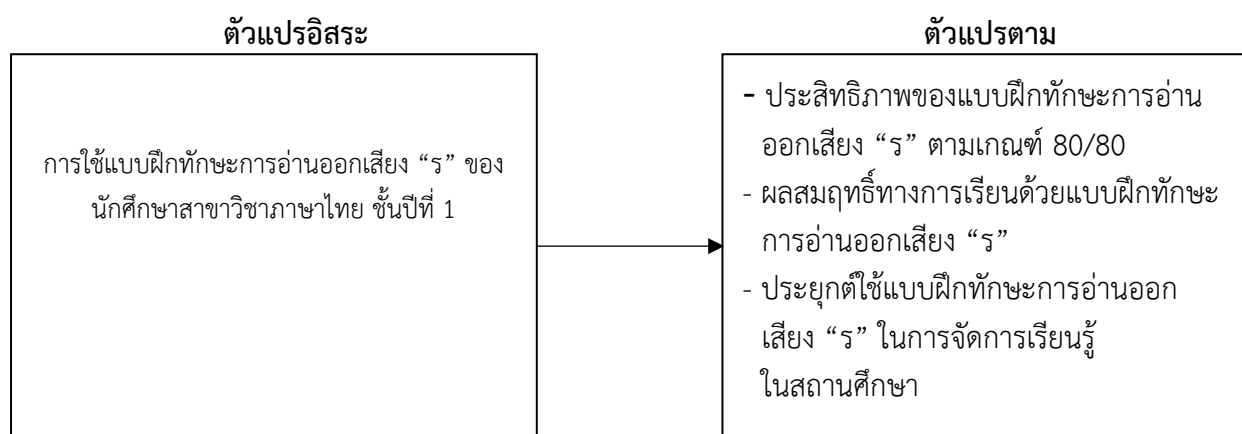
จะเห็นได้ว่าการอ่านออกเสียงเป็นทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนภาษาไทย โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง “ร” จากสภาพปัญหาของนักศึกษาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดที่กล่าวมาข้างต้น และการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง มีความสำคัญและจะสามารถแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นคุณค่าในส่วนนี้ จึงได้ริเริ่มพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” เพื่อช่วยแก้ปัญหาการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยขึ้น โดยคาดหวังว่าแบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ จะช่วยให้ นักศึกษาสามารถออกเสียง “ร” ได้ถูกต้องตามอักขรวิธี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งในด้านการเรียนรู้ และการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักศึกษาในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

การทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดนี้ได้จากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ ดังนี้ อธิราภรณ์ ทรงประศาสน์ (2551) อุษณีย์ เสือจันทร์ (2553) สันติ ภูสงัด (2559) สุเมธ จันทรสุมบัติ (2559) และทักษิณ คุณพิภาค (2561) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ และความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยให้เกิดการฝึกซ้ำ ทบทวน และเกิดการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล อีกทั้งยังสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ทำให้ผู้จัดการเรียนรู้สามารถตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลให้การจัดการเรียนรู้สามารถบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีคุณภาพ ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development: R&D) และมีลักษณะของการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ด้วย โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2567/2 มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จำนวน 2 ห้อง 60 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2567/2 มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จำนวน 16 คน ที่มีความบกพร่องทางการออกเสียง “ร” โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

2.1 แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” จำนวน 5 ชุด ได้แก่

(1) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ชุดที่ 1 เรื่องคำที่ใช้ “ร” เป็นพยัญชนะต้นที่ประสมกับสระเสียงสั้น จำนวน 50 คำ

(2) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ชุดที่ 2 เรื่องคำที่ใช้ “ร” เป็นพยัญชนะต้นที่ประสมกับสระเสียงยาว จำนวน 51 คำ

(3) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ชุดที่ 3 เรื่องคำที่ใช้ “ร” เป็นพยัญชนะต้นเรียงกัน 2 คำ จำนวน 50 คำ

(4) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ชุดที่ 4 เรื่องคำที่ใช้ “ร” เป็นพยัญชนะควบกล้ำ จำนวน 50 คำ

(5) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ชุดที่ 5 เรื่องคำที่ใช้ “ร” เป็นพยัญชนะควบกล้ำเรียงต่อกัน 2 คำ จำนวน 50 คำ

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียง “ร” จำนวน 1 ชุด ได้แก่ แบบทดสอบอ่านออกเสียง “ร” จำนวน 50 คำ 1 ชุด

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ศิลปะการอ่านออกเสียง “ร” จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ได้แก่

(1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านออกเสียง “ร” ด้วยชุดแบบฝึกอ่านออกเสียง “ร” จำนวน 2 ชั่วโมง

(2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านออกเสียง “ร” คำที่ใช้ “ร” เป็นพยัญชนะต้นที่ประสมกับสระเสียงสั้น จำนวน 2 ชั่วโมง

(3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการอ่านออกเสียง “ร” คำที่ใช้ “ร” เป็นพยัญชนะต้นเรียงกัน 2 คำ จำนวน 2 ชั่วโมง

(4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการอ่านออกเสียง “ร” คำที่ใช้ “ร” เป็นพยัญชนะควบกล้ำ จำนวน 2 ชั่วโมง

(5) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องการอ่านออกเสียง “ร” คำที่ใช้ “ร” เป็นพยัญชนะควบกล้ำเรียงต่อกัน 2 คำ จำนวน 2 ชั่วโมง

3. วิธีดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร”

1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร”

2) ศึกษาคู่มือครูหนังสือเรียน และหนังสือเรียนตำราอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อนำมาเป็นแบบอย่าง การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร”

3) สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร”

4) นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้แก่ ด้านภาษาไทย 2 คน ด้านการสอนภาษาไทย 1 คน ด้านวัดและประเมิน 1 คน ด้านสถิติ 1 คน เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำข้อเสนอหรือคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

5) นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญประเมินและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมและด้านเวลา และปัญหาต่าง ๆ อีกครั้งหนึ่ง

7) นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขและมีความถูกต้องแล้ว พิมพ์เป็นต้นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองสอนจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2) ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร”

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียง “ร” แบบทดสอบการอ่านออกเสียง “ร” 1 ชุด

4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ตรวจสอบระดับคำอ่าน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

5) วิเคราะห์ข้อมูลหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม แบบทดสอบกับจุดประสงค์ การเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC

6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมและด้านเวลา และปัญหาต่าง ๆ อีกครั้งหนึ่ง

7) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เป็นแบบทดสอบฉบับจริง เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย

3.3 ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1) ผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” กับจุดประสงค์ พบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ทั้ง 5 ฉบับ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

2) ผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียง “ร” กับจุดประสงค์ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

3) ผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ ภาพรวมแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” มีคุณภาพระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.93$) และแต่ละข้อมีคุณภาพระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.40 – 5.00

4) ผลการประเมินแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.84$) และทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 – 5.00 ซึ่งแสดงว่าแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากสามารถนำไปใช้ประเมินได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอน หลังจากผ่านการขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ดังนี้

4.1 ขั้นตอนการทดลองเป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 ผู้วิจัยประสานขอความร่วมมือกับนักศึกษาที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1.2 ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สื่ออุปกรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน

4.2 ขั้นระหว่างทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2.1 นำแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ไปทดลองใช้กับนักศึกษาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2567/2 ที่เป็นประชากรกลุ่มเป้าหมาย ที่ไม่ใช่ประชากรกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยก่อน

4.2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียง “ร” จำนวน 1 ชุด

4.2.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอบตามหน่วยการเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียง “ร” ซึ่งมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ใช้เวลานานเวลาเรียน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่มีความบกพร่องทางการออกเสียง “ร” และได้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จึงจำเป็นต้องใช้เวลานานเวลาเรียน และการเก็บข้อมูลครั้งนี้ไม่ทำให้เกิดตัวแปรแทรกซ้อน จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง

4.2.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียง “ร” จำนวน 1 ชุด

4.2.5 นำผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนแต่ละชุดและผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาหาค่าทางสถิติ

4.2.6 อบรมการประยุกต์ใช้แบบทดสอบและแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ให้กับนักศึกษปี 4 ที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษา ภาคเรียนที่ 1/2568 จำนวน 7 คน ที่เป็นสายนิเทศของผู้วิจัยรับผิดชอบ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ของการวิจัย

4.2.7 ประเมินการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาปี 4 ที่นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ไปใช้ในสถานศึกษา โดยใช้เวลานานเวลาเรียน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง

4.2.8 นำผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนแต่ละชุดและผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาหาค่าทางสถิติ

4.2.9 นำผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาปี 4 ที่นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ไปใช้ในสถานศึกษามาหาค่าทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ตามเกณฑ์ 80/80

5.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องการอ่านออกเสียง “ร” โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยร้อยละ t-test

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 86.70 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 96.25 ($E1/E2 = 86.70/96.25$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ นักศึกษาคนที่ 1 มีคะแนนค่อนข้างต่ำ แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

นักศึกษาคนที่	คะแนนที่ได้จากแบบฝึกทักษะชุดที่					รวมคะแนนแบบฝึก	คะแนนสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5		
	50	50	50	50	50		
1	1	2	10	12	20	45	25
2	37	42	46	49	50	224	50
3	46	46	47	48	48	235	49
4	48	49	50	50	50	247	50
5	45	47	48	49	50	239	50
6	40	43	45	47	50	225	50
7	37	41	46	48	50	222	50
8	35	40	42	46	48	211	49
9	45	48	50	50	50	243	50
10	37	40	44	47	50	218	50
11	36	38	41	46	49	210	48
12	49	49	49	49	50	246	50
13	48	49	49	50	50	246	50
14	40	42	46	48	50	226	50
15	36	39	42	46	48	211	49
16	37	40	45	48	50	220	50
เฉลี่ย	38.56	40.94	43.75	45.81	47.69	216.75	48.13
ประสิทธิภาพ	77.13	81.88	87.50	91.63	95.38	86.70	96.25

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย

กลุ่มเปรียบเทียบ	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _D	t	Sig.
ก่อนเรียน	36.06	10.62	12.06	5.57	8.648	.000
หลังเรียน	48.12	6.19				

หมายเหตุ: กำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ก่อนและหลัง ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านออกเสียง “ร” หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก ทักษะการอ่านออกเสียง “ร” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Sig. = .000 < .05)

3. ผลการศึกษาศมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ผลการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาศมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ภาพรวม

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1	ด้านผู้สอน	4.81	0.36	ดีมาก	2
2	ด้านเนื้อหา	4.60	0.53	ดีมาก	5
3	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.69	0.46	ดีมาก	3
4	ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	4.67	0.48	ดีมาก	4
5	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	4.89	0.22	ดีมาก	1
6	ด้านผู้เรียน	4.54	0.47	ดีมาก	6
	เฉลี่ย	4.70	0.42	ดีมาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาพรวมนักศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X} = 4.89$) รองลงมา คือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.81$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.54$)

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาศมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านผู้สอน

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1	แนะนำแนวการสอน การวัดและประเมินผลแก่ผู้เรียน	4.71	0.49	ดีมาก	5
2	ความรู้ ความสามารถของผู้สอน	4.57	0.53	ดีมาก	6
3	ความมีคุณธรรม จริยธรรมของผู้สอน	4.86	0.38	ดีมาก	2
4	บุคลิกภาพโดยรวมของผู้สอน	4.86	0.38	ดีมาก	2
5	การเตรียมความพร้อม การเตรียมสอน	4.86	0.38	ดีมาก	2
6	ความตรงต่อเวลา และความสม่ำเสมอในการสอน	5.00	0.00	ดีมาก	1
	เฉลี่ย	4.81	0.36	ดีมาก	

จากตารางที่ 4 นักศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้านผู้สอนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความตรงต่อเวลา และความสม่ำเสมอในการสอน ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมา คือ ความมีคุณธรรม จริยธรรมของผู้สอน บุคลิกภาพโดยรวมของผู้สอน การเตรียมความพร้อม การเตรียมสอน ($\bar{X} = 4.86$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความรู้ ความสามารถของผู้สอน ($\bar{X} = 4.57$)

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาศมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านเนื้อหา

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1	ความน่าสนใจ เริ่มจากง่ายไปหายาก	4.57	0.53	ดีมาก	2
2	ความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.71	0.49	ดีมาก	1
3	ความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน	4.57	0.53	ดีมาก	2
4	การนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ	4.57	0.53	ดีมาก	2
5	พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของผู้เรียนได้	4.57	0.53	ดีมาก	2
	เฉลี่ย	4.60	0.53	ดีมาก	

จากตารางที่ 5 นักศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.71$) รองลงมา คือ ความน่าสนใจ เริ่มจากง่ายไปหายาก ความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน การนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของผู้เรียนได้ ($\bar{X} = 4.57$)

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1	บรรยายภาคการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	4.86	0.38	ดีมาก	1
2	ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง พร้อมแนะนำแหล่งความรู้เพิ่มเติม	4.57	0.53	ดีมาก	4
3	พัฒนาผู้เรียนให้เกิดแนวคิดเชิงบวกในการออกเสียง “ร”	4.43	0.53	ดี	5
4	มีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.86	0.38	ดีมาก	1
5	รูปแบบการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายในเชิงบูรณาการ	4.71	0.49	ดีมาก	3
	เฉลี่ย	4.69	0.46	ดีมาก	

จากตารางที่ 6 นักศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บรรยายภาคการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.86$) รองลงมา คือ รูปแบบการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายในเชิงบูรณาการ ($\bar{X} = 4.71$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ พัฒนาผู้เรียนให้เกิดแนวคิดเชิงบวกในการออกเสียง “ร” ($\bar{X} = 4.43$)

ตารางที่ 7 ผลการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1	มีเอกสารและสื่อประกอบในการเรียนรู้	4.86	0.38	ดีมาก	1
2	มีการใช้สื่อที่หลากหลายรูปแบบมาใช้ในการเรียนการสอน (สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์)	4.57	0.53	ดีมาก	2
3	มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน	4.57	0.53	ดีมาก	2
	เฉลี่ย	4.67	0.48	ดีมาก	

จากตารางที่ 7 นักศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีเอกสารและสื่อประกอบในการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.86$) รองลงมา คือ มีการใช้สื่อที่หลากหลายรูปแบบมาใช้ในการเรียนการสอน (สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์) มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.57$)

ตารางที่ 8 ผลการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1	วิธีการวัดผลสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00	ดีมาก	1
2	วิธีการวัดผลสอดคล้องตามตามกับวัตถุประสงค์	4.86	0.38	ดีมาก	3
3	แบบทดสอบครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา	4.71	0.49	ดีมาก	4
4	เกณฑ์การประเมินผลมีความเที่ยงธรรม โปร่งใส	5.00	0.00	ดีมาก	1
	เฉลี่ย	4.89	0.22	ดีมาก	

จากตารางที่ 8 นักศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วิธีการวัดผลสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา และเกณฑ์การประเมินผลมีความเที่ยงธรรม โปร่งใส ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมา คือ วิธีการวัดผลสอดคล้องตามตามกับวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.86$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แบบทดสอบครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา ($\bar{X} = 4.71$)

ตารางที่ 9 ผลการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ด้านผู้เรียน

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1	การเตรียมความพร้อมก่อนเรียน	4.29	0.76	ดี	5
2	การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	4.43	0.53	ดี	3
3	ความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	4.43	0.53	ดี	3
4	ความตรงต่อเวลาและความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน	5.00	0.00	ดีมาก	1
5	การนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้	4.57	0.53	ดีมาก	2
	เฉลี่ย	4.54	0.47	ดีมาก	

จากตารางที่ 9 นักศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ด้านผู้เรียนอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความตรงต่อเวลาและความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมา คือ การนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ ($\bar{X} = 4.57$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเตรียมความพร้อมก่อนเรียน ($\bar{X} = 4.29$)

อภิปรายผล

ผลจากการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 86.70 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 96.25 ($E1/E2 = 86.70/96.25$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” มีประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งมีความเหมาะสมในการนำมาจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยได้จริง สอดคล้องกับ กิริติ นันทพงษ์ (2567) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนการอ่านออกเสียงภาษาไทยตามแนวทางศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะของนักเรียนชาวกะเหรี่ยง พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขการนำไปใช้ โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การเรียนรู้เรื่อง “เสียง” ให้ผู้เรียน

รู้จัก (Pronunciation teaching: P1) 2) ฝึกออกเสียง (Pronunciation Practice: P2) 3) อ่านเรียงอักษรสะกดแบบแจกลูกคำ (Practice of word Spelling: P3) และให้ชื่อว่า 3P Model ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ผลการศึกษาพบว่าอยู่ในระดับ มากที่สุด

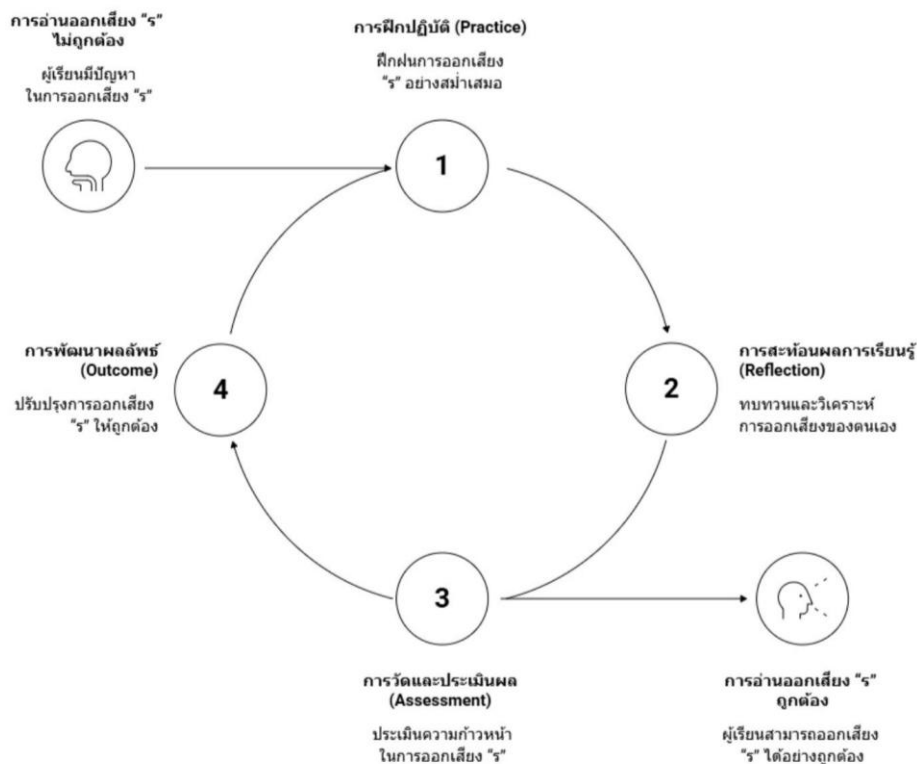
ผลจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะ การอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านออกเสียง “ร” หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ($\text{Sig.} = .000 < .05$) ค่าสถิติอยู่ในระดับได้มาตรฐานของการจัดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดได้จริง สอดคล้องกับ สนิหนารถ รัชณี (2566) ศึกษาเรื่องการพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การอ่าน ออกเสียงคำควบกล้ำเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) หนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ($E1/E2$) เท่ากับ $82.67/85.33$ 2) ลักษณะการอ่านคำควบกล้ำของผู้เรียนมีความก้าวหน้ามากหลังจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ซึ่งมีค่าดัชนีประสิทธิผล ($E.I.$) เท่ากับ 0.731 คิดเป็นร้อยละ 73.17 3) ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ หลังใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา พบว่า ภาพรวมนักศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน รองลงมา คือ ด้านผู้สอน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านผู้เรียน สาเหตุที่ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากการวัดประเมิน การเรียนรู้เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นนักศึกษา จึงมีความแม่นยำกับวัดและประเมิน ผลการเรียนรู้ และถือเป็นเรื่องสำคัญ สอดคล้องกับ รักชนกขรินทร์ พูลสุวรรณธนธิ (2564) เรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์ พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามหลักของการสร้างแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนผ่านการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามหลักของการสร้างแบบฝึกทักษะสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสามารถเป็นแบบอย่างเพื่อให้ผู้สนใจนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาต่าง ๆ ที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน

จากการศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาคนที่ 1 มีคะแนนค่อนข้างต่ำ เพราะมีความสามารถในการออกเสียง “ร” ที่ต่ำกว่า นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างคนอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ และผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังได้ค้นพบปัญหาของผู้เรียนขณะที่ใช้เครื่องมือวิจัยที่เป็นคำควบกล้ำ “ร” คือ ผู้เรียนบางคนออกเสียงคำควบกล้ำ “ร” ไม่ได้ และไม่ชัดเจน กล่าวคือ ออกเสียง “ร” ได้ แต่ไม่สามารถออกเสียงคำควบกล้ำ “ร” ได้ จึงเป็น ปัญหาสืบเนื่องต้องพัฒนาผู้เรียนต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ “R-PRO Model” ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะ “ร” ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การฝึกปฏิบัติ (Practice) การสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflection) การวัดและประเมินผล (Assessment) และการพัฒนาผลลัพธ์ (Outcome) โดยกระบวนการดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียง “ร” ได้ถูกต้องมากขึ้น และช่วยยกระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ทั้งนี้ โมเดลดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะ “ร” ได้ทุกระดับชั้น

ภาพที่ 2 R-PRO Model

สรุปผลการวิจัย

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 86.70 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 96.25 ($E1/E2 = 86.70/96.25$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านออกเสียง “ร” หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\text{Sig.} = .000 < .05$)

ภาพรวมนักศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน รองลงมา คือ ด้านผู้สอน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หลักสูตรควรกำหนดนโยบายเพื่อ “ส่งเสริมการพัฒนาและใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ เช่น ภาษาศาสตร์สำหรับครู การจัดการเรียนรู้ทักษะการพูด เป็นต้น เพื่อเป็นการช่วยยกระดับสมรรถนะด้านการใช้ภาษาของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น”

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษานำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง “ร” ไปจัดการเรียนรู้กับนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาไทย

เอกสารอ้างอิง

- กิริติ นันทพงษ์. (2567). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการอ่านออกเสียงภาษาไทยตามแนวทางสัทศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะของนักเรียนชาวกะเหรี่ยง. *วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 14(2), 148 – 181.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). *การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ณรงค์ ทะมา. (2563). อิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์อภีร์*, 1(2), 9–20.
- ทักษิณ คุณพพิภาค. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้ แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านและการเขียน ความพึงพอใจต่อการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*, 3(6), 14–29.
- ธีราภรณ์ ทรงประศาสน์. (2551). การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการแต่งประโยคสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแพร่ปัญญานุกูล. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- พิรดาวส์ เจ๊ะอาแว และ ซาอีฎีน นิติภาค. (2568). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับ โดยใช้วิธีการสอนแบบกีรอาตีสำหรับ นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนวิทยปัญญา. *Wisdom Journal of Humanities and Social Sciences*, 1(4), 22-32.
- รักชนกขรินทร์ พูลสุวรรณนธิ. (2564). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยระบบรู้จำเสียงพูดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยในรายวิชาเทคนิคการประกาศทางวิทยุโทรทัศน์. *STOU Academic Journal of Research and Innovation (Humanities and Social Science)*, 1(1), 33-42.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Desing*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาสารคาม.
- สันติ ภูสงัด. (2559). *แบบฝึกเสริมทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวก ลบ ระคน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555). *คู่มือการสอนการออกเสียงพยัญชนะ*. กรุงเทพฯ: กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- สินินารถ รัชณี. (2566). *การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่อง การอ่าน ออกเสียงคำควบกล้ำเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- สุเมธ จันทรมบัติ. (2559). *การเปรียบเทียบความสามารถในการเรียงความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึก*. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- อุษณีย์ เสือจันทร์. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะแก้ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องวิธี เรียงสับเปลี่ยนและวิธีจัดหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).